

KENTSEL DÖNÜŞÜM VE AFET RİSKİ ALTINDAKİ ALANLARIN DÖNÜŞTÜRÜLMESİ HAKKINDA KANUN

İnş. Müh. Abdulselam SUVAKÇI

Türkiye’de yürürlükte bulunan “**Deprem Bölgelerinde Yapılacak Binalar Hakkındaki Yönetmelik**”e göre topraklarımızın %66’sı, nüfusumuzun %71’i, toplam belediyelerin %68’i (1900 adedi) 1. ve 2. derece deprem belgeleri içinde yer almaktadır. 3. ve 4. derece deprem bölgelerini de dikkate aldığımızda topraklarımızın yaklaşık %92’si deprem tehlikesi altında bulunmaktadır. Bu nedenle, can ve mal kayıplarının fazlalığı bakımından deprem, doğal afetler içinde önemli bir yere sahiptir.

1900’lü yıllardan bugüne kadar ülkemizde yaşanan depremlerde yaklaşık olarak 100.000 insanımız ölmüş, 250.000 insanımız yaralanmış, 600.000’den fazla yapıımız da yıkılmış veya önemli ölçüde hasar almıştır.

1950 sonrası dönemde Türkiye’de yaşanan hızlı kentleşme ve sanayileşme süreci, özellikle büyük kentlerimizde bulunan yapıların %60’ının imar yasası dışında tamamen kaçak olarak ortaya çıkmasına neden olmuştur. 1980’li yıllara kadar büyük kentlerde daha çok barınma amaçlı fakat yasadışı olarak yapılan gecekondular, 1980 sonrası dönemde daha çok rant odaklı olarak üretilmiştir. Bu döneme kadar özel mülk sahibine, yapsatçıya, küçük girişimci ve gecekondü sahiplerine bırakılan kentsel rantlara daha sonrası

dönemde sermaye sahipleri ve arsa mafyası da talip olmuştur. Bu dönemde kaçak yapılaşma nitelik değiştirmiş, tek katlı gecekondü yapıları çok katlı yapılara dönüşmüştür.

Kaçak yapılaşma ticaret ve sanayi yapılarından, tarım ve turizm yapılarına kadar tüm sektörlerde yaygınlaşmıştır. Kent çevreleri, kıyı alanları, tarım ve orman alanlarıyla birlikte su havzaları da işgal edilerek çok katlı yapılardan oluşan kaçak kent parçacıkları ortaya çıkmıştır. Kaçak yapılaşma, kamu arazilerini işgal ederek satanlar için haksız ve kayıt dışı bir kazançla dönüşmüştür.

Sürekli olarak gündeme getirilen ve uygulamaya konan gecekondü afları, bir yandan varolan gecekonduları yasal hale getirirken, **diğer yandan da planlı alanlarda ruhsat alarak üretilen yapıların imar mevzuatına aykırı olarak üretilmesi gibi bir alışkanlık doğurmuştur. İmar aflarıyla yasallaştırılan kaçak yapı stokunun, kentlerimizde doğal afet ve deprem açısından büyük risk alanları oluşturduğu da bilinen bir gerçektir.**

Getirilen imar afları kentsel alanlarda imarlı ve imarsız; yapılaşma sürecinde de ruhsatlandırılmış ve ruhsatsız olmak üzere denetimsiz, güvensiz,

mühendislik hizmeti almayan bir yapı stokunun ortaya çıkmasına neden olmuştur. Planlama süreçlerinde, yerleşme alanlarında üretilecek yapıların depremle ilişkisi sürekli olarak göz ardı edilmiştir.¹

Sorunların tespitinde 1960 yıllarında yapılmaya başlanan kalkınma planlarının tanımladığı politikaların yerine getirilememesinden dolayı² ve bu çelişkiler sonucu kentlerimiz:

- Kentlerimiz hiçbir plan hiyerarşisine uygun bir şekilde yapılaşmadı,
- Merkezin yaptığı planlama kenttin gelişiminin gerisinde kaldı,
- Kentlerin yapı ve kent bazında denetimi hep eksik kaldı,
- Kentlerde mühendislik mimarlık hizmetleri ülke koşullarına uygun bir denetim sistemi de oluşturulamadı,
- Kentlerimizin % 60’ı sağlıksız, denetimsiz, imara aykırı yapılardan oluştu,
- Yapı stoku sağlıklı bir şekilde yenilenemedi,
- Yerel yöneticilerin mevzi imar planları değişikliğine gitmelerinin kenttin formunda istenmeyen düzensizliklere neden oldu,
- Farklı kurumların plan yapma yetkisinin oluşmasıyla planlı alanlarda kent formuna aykırı yapılaşmalar oluştu,
- Doğal ve kültürel miras üzerinde önemli tahribatlara yol açtı.

¹ Türkiye’nin Deprem Gerçeği, 42. Dönem Raporlar, Görüşler, Değerlendirmeler. İMO, Ankara, 2012

² KELEŞ, R. Kentleşme Politikası, gözden geçirilmiş 9. Baskı, İmge Kitapevi, Nisan 2006, Ankara.

Kentleşme Şurası ve Kentlerin Yeniden Yapılandırılması³

Türkiyenin kentlerinin geldiği durumu irdelemek ve kentlerin yeniden yapılandırılması için 2009'da Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca düzenlenmiş olan ve yine tüm aktörlerin katıldığı "Kentleşme Şurası" yapılmıştır.

Kentleşme Şurasının Hedefi; "ülkemizin kentsel gelişme dinamiklerini sürdürülebilirlik ilkesi çerçevesinde değerlendirmek ve yaşanabilir yerleşmelere ulaşmak için akılcı stratejilerle somut eylemlerden oluşan bir program oluşturmaktır.

Kentleşme Şurasında aşağıda belirtilen başlıklar ele alınmıştır.

- Planlama Sistemi ve Kurumsal Yapılanma
- Kentsel Teknik Altyapı ve Ulaşım
- Kentsel Dönüşüm, Konut ve Arsa Politikaları
- Afetlere Hazırlık ve Kentsel Risk Yönetimi
- Kentsel Miras, Mekân Kalitesi ve Kentsel Tasarım
- İklim Değişikliği, Doğal Kaynaklar, Ekolojik Denge ve Enerji Verimliliği
- Kentsel Yoksulluk, Göç ve Sosyal Politikalar
- Bölgesel Eşitsizlik, Yerel Kalkınma ve Rekabet Edebilir Kentler
- Kentlilik Bilinci, Kültür ve Eğitim
- Yerel Yönetimler, Katılımcılık ve Kentsel Yönetim

Dolayısı ile toplumun kentleşme alanında ki aktörler bir araya gelmiş ve kentlerin daha yaşanabilir, daha sürdürülebilir, daha güvenli, daha sağlıklı, daha insani bir kent oluşturulmasında bilgiyi üretmiş ve

Türkiye kamuoyuna deklare etmiştir.

Kentleşme Şurası devlete ve hükümete DAHA YAŞANABİLİR KENT yaratılmasında YOL HARİTASI çizmiş ve yol göstermiştir.

Öte yandan, Kentleşme Şurasından sonra oluşturulan; Kentsel Gelişme Stratejisi (KENTGES) olan "Bütünleşik Kentsel Gelişme Stratejisi ve Eylem Planı"; sürdürülebilirlik ilkesi çerçevesinde yerleşme ve kentleşme ile yerleşme ve mekânsal planlamanın alan, tema ve boyutlarını kapsamakta, mekâna ilişkin sektörleri bütünleşik bir yaklaşımla ilişkilendirmekte, temel ulusal politikalarla uyumu sağlamaktadır. KENTGES; kentleşme, yerleşme ve mekânsal planlamaya ilişkin değerler sistemini ve ilkelerini benimseyen bir anlayıştan hareketle, ulusal düzeyde referans çerçeve belgesi niteliği taşıyan bir strateji dokümanı olarak ele alınmakta ve Resmi Gazete'de yayımlanarak devletin belgeleri arasına girmiştir.

Kentleşme Şurası komisyon çalışmalarında; üniversiteler, kamu kurum ve kuruluşları, yerel yönetimler, meslek örgütleri, özel sektör ve STK'lardan oluşan toplam 151 kuruluştan 296 katılımcının çalışmaları sonucunda tespit edilen 437 sorun alanında, 700 strateji ve 1200 eylem önerisi geliştirilmiştir.

Uzun bir süreç sonucu müzakere edilerek, katılımcı yöntemlerle oluşturulmuş olan Kentleşme Şurası'nın sonuçları KENTGES⁴ için önemli bir meşruiyet temeli oluşturmaktadır. Bu nedenle

KENTGES belgesinin hazırlanmasında, Kentleşme Şurası'ndan gelen önerilerin de katılımcı yöntemlerle sadeleştirilmesi, bütünleştirilmesi ve geliştirilmesi esas alınmış ve hazırlanmasında;

- Kentleşme Şurası Komisyon Raporları ve Sonuç Bildirgesi,
- DPT Müsteşarlığınca yürütülen Sürdürülebilir Kalkınmanın Sektörel Politikalara Entegrasyonu Projesinde yer alan Türkiye'de kentleşmeye ilişkin tespit ve değerlendirmeler, kentleşme alanında sürdürülebilirlik çerçevesi, yaklaşım ve modeller,
- Dokuzuncu Kalkınma Planı, Orta Vadeli Program, Yıllık Programlar, Özel İhtisas Komisyonu Raporları, Ulusal Strateji Belgeleri,
- BM'nin Habitat, Mekânsal Planlama Rehberi, Gündem-21 ve ilgili strateji ve eylem planları,
- Avrupa Kentsel Şartı, Avrupa'nın Mekânsal Gelişmesi için Rehber İlkeler, Avrupa Mekânsal Gelişme Perspektifi vd. Belgeler, dikkate alınmıştır.

Kentsel Dönüşüm Neyi İfade Eder?

KENTGES Kentsel dönüşümü, fiziksel mekânın dönüşümünün yanı sıra, sosyal adalet ve gelişim, sosyal bütünleşme, yerel-ekonomik kalkınma, tarihi ve kültürel mirasın ve doğal çevrenin korunması, zarar azaltma ve risk yönetimi, sürdürülebilirliğin sağlanması vb. ilkeler çerçevesinde kapsamlı ve bütünleşik bir yaklaşımla ele alınması gereken bir konu olduğunu vurgulamaktadır.

Öte yandan, afet riski taşıyan yerleşim alanlarında kamu yararı ilkeleri gözetilerek bilim, teknik,

³ Kentleşme Şurası Bildirisi, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı WEB sitesi

⁴ KENTGES, Bütünleşik Kentsel Gelişme Stratejisi ve Eylem Planı, Planı (2010-2023) 4 Kasım 2010 Resmî Gazete Sayı: 27749

sanat ve sağlık kurallarına uygun olarak, afetlere ve kentsel risklere dirençli, nitelikli yaşam çevrelerinin oluşturulması için sosyal ve ekonomik yerel sürdürülebilir gelişmeye uygun programlarıyla bütünleşmiş, kentsel iyileştirme, tasfiye, kentsel yenileme ve gelişimini sağlamak üzere dönüşüm alanlarının tespiti ve dönüşümün gerçekleştirilmesine dair finansman, sosyal yardım, yerel etkin katılım, yerel sahiplilik ve yerel ortaklık oluşumlarını da içeren her türlü iş ve işlemler ile ilke ve esasları olarak da tanımlayabiliriz.⁵

Bu tanımlar neticesinde kentsel dönüşüm politikaları;⁶

- Kentin sürdürülebilir gelişmesini sağlayacak düzenlemeleri içerebilmeli,
- Kent yoksullarının yaşam kalitesini yükseltebilecek bir yapıda olmalı,
- Çevresel ve sosyal donatıları evrensel standartlara yükseltebilmeli,
- Yerel demokrasinin gelişmesine ve katılımcılığın artırılmasına hizmet edebilmeli,
- Yerel halkın yerel mekansallığını sağlayabilmeli, iş-konut meselesini bir arada çözebilmeli,
- Doğal, tarihsel ve kültürel değerlerine saygılı olmalı,
- Kentin uluslararası yaşanabilir kentler arasına girebilecek tüm sektörlerde gelişmesine hizmet edebilmeli,

Yukarıdaki politikaların yaşama geçirilebilmesi, ancak bu ilkelere uygun hazırlanacak yasa sonucu olacağı aşikardır. Dolayısı ile yasanın daha demokratik yerelin katılımı, halkın katılımı, tüm

tarafların bir masa etrafında toplanarak sorunları demokratik bir şekilde tartışarak halletmelerine hizmet edebilmelidir.

Öte yandan, deprem odaklı gelişen kentsel dönüşüm bahane edilerek kentsel dönüşümde çıkarılan torba yasalar, özel yasalar vb. yasal, yönetmeliksel durumlarla dönüşümün ranta feda edilmesi gündeme gelmiştir. Tarihi yapıların bulunduğu yerler (Anadolu kentlerinde bilinçli uygulama örnekleri bulunmakta, tarihe saygı duyulmakta...) daha da çok kent merkezlerinde kalan yerler ranta kurban edilmekte, kent kimliği yok edilmektedir.

Kentsel dönüşümde çok zorunluluk olmadıkça (heyelan vb. gibi afetler) insanların bulunduğu mekanlarda iş ve konutunun olduğu bir kentsel dönüşüm politikasının geçerli olması gereken politika yerine;⁷

- insanları mevcut mekanlarından ve kültürel yaşamışlıklarından alınıp sürgün edilmeler (Sulukule, İzmir Kadifekale),
- çöküntü alanı haline gelmiş alanlarda (çöküntünün nedenleri tartışılabilir) insanları ranta ortak edivererek insanları sonradan bu ranttan da edecek şirketsel politikalar güderek insanların ellerinden mekanlarını alma senaryolarının yürürlüğe sokulduğu (Tarlabası),
- insanları, şimdiye kadar gelmiş ve hak ettikleri mekanlarını, “sana kent rantı sağlıyor ve sağlıklı(?) ve güvenli bir yapı veriyoruz, ancak sen, 100 m² yerine 75 m² konuta razı olman gerekir (Zeytinburnu Sümer Mahallesi)” diyerek ve yoğunluğu artırarak kendi belediye

şirketine rant aktarma modellerinin geçerli olduğu bir dünyayı yaşamak zorunda kalmaktayız.

Sürdürülebilir Kentleşme ve Yerleşmelere İlişkin İlke ve Değerler⁸

Sürdürülebilir Gelişme; kaynak kullanımında kuşaklar arası hakkaniyetin sağlanarak sosyal, ekonomik ve çevresel alanlarda dengeli gelişmeyi öngörmektedir. Sürdürülebilirlik kavramının mekân boyutunda, mekânsal eşitlik ve yaşam kalitesi öne çıkmaktadır.

Kentleşme ve yerleşme alanında sürdürülebilirlik, akılcı kaynak yönetimine dayalı mekânsal gelişmenin sağlanması ve yerleşmelerde yapı ve doğal çevrenin nitelikli ve yaşanabilir olmasına yöneliktir.

Bu kapsamda;

- Doğal kaynakların kullanımında ekolojik dengenin gözetilmesi,
- Kültürel varlıkların korunması, yaşatılması ve geliştirilmesi,
- Doğal ve teknolojik tehlike ve risklerden arındırılmış, sağlıklı, güvenli, nitelikli yaşam çevrelerinin oluşturulması,
- Yaşayanların güvenli içme suyunun, yeterli altyapıya ve ulaşım imkanlarına erişiminin sağlanması,
- Kamu hizmetlerinden yararlanmada fırsat eşitliğinin sağlanması,
- Yerel düzeyde ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmanın gerçekleştirilmesi,
- Toplumsal dayanışma ve bütünleşme kültürünün geliştirilmesi, kentsel yoksulluk ve

⁵ BALAMİR, M, Dönüşüm Alanları Kanun Tasarısı Görüşü

^{6, 7} SUVAKÇI, A. Neo-Liberal Politikalara Karşı Toplum ve Kenti Savunmak İçinde, Yerel Yönetim, Katılımcılık ve Kentsel Dönüşüm, İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi 43. Dönem Genel Kurul, 3 Mart 2012, YTÜ Oditoryumu

⁸ KENTGES

eşitsizliklerin giderilmesi,

- Yerel kültürel değerler ve geleneklerin korunup geliştirilmesi,
- Çok merkezli, yığılmayı önleyen ve dengeli mekânsal gelişmeye odaklı, dinamik, çekici ve yarışmacı yerleşmeler sisteminin oluşturulması,
- İklim değişikliğinin etkilerini azaltmaya yönelik sürdürülebilir kent formunun, sürdürülebilir ulaşım sistemlerinin ve yerleşmelerde yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımının geliştirilmesi,
- Yerleşmelerin planlanmasında, nüfus ve ekonomik faaliyetlerin yer seçimi ve mekânsal dağılımında, çevresel, doğal ve ekolojik eşiklere ve taşıma kapasitesine uyulması,
- Yerleşmelerde, tüketim kalıplarının doğal ve kültürel çevre üzerindeki etkilerini azaltacak yöntemlerin teşvik edilmesi,
- Yerleşmelerde yaşam ve mekân kalitesini geliştirmeye, mekânsal ve toplumsal eşitsizlikleri gidermeye yönelik araçların geliştirilmesi ve başarı göstergeleri ile izlenmesi,
- Yerleşmelerde ekonomik, sosyal ve mekânsal gelişmelerin yaşam destek sistemleri üzerindeki olumsuz etkilerinin azaltılması, hava, su ve toprak kirliliğinin önlenmesi,
- İşbirliği ve dayanışma kültürü için katılım yöntemlerinin geliştirilmesi ve kurumsallaştırılması,
- Yerel Yönetimlerin hizmet sunumunda, şeffaflık, hesap verebilirlik, katılımcılık ve verimliliğin esas alınması sürdürülebilir kentler ilkeleri olarak kabul edilmektedir.

Kentsel dönüşüm ile ilgili yapılacak bir düzenleme -ki tüm Türkiye için geçerlidir- sürdürülebilir kent ilkelerine uygun bir kanun çıkarmak için çaba gösterilmesini gerekli kılar. O yüzden bu ilkelere uygun

kanun yapmazsanız burada kent topraklarından elde edilecek kent rantını kentteki bazı kesimlere aktaracağınız bu aktarma sonuçları ile de kentlerin yeniden yapılandırması ve kentin aynı zamanda yaşanabilir bir kent dönüşümüne hizmet etmeyeceğinizi ilan etmiş olursunuz.

Yerel Yönetim - Kent İlişkisi Nasıl Tanımlanmalıdır?

Sürdürülebilir gelişme ve yaşanabilir kentlerin oluşturulması için güçlü yerel yönetimlerin yaratılması ile açık, şeffaf bir şekilde çalışabilecek, aynı zamanda kent halkının süreçlere katılımını sağlayabilecek ve elinde kullanabilecek yetkileri olan bir konumda yapılanmasını gerektirir.

Yerel yönetim, yerinden yönetim ilkelerine göre kurulan ve “*yerel topluluk üyelerinin ortak ihtiyaçlarını karşılamak, ekonomik, sosyal ve kültürel zenginliğine ve sürdürülebilir gelişmesine ilişkin yerel hizmetleri görmek üzere kurulan; bu hizmetleri, genel yetki ile, kendi sorumluluğu altında ve yerel topluluğun yararları doğrultusunda yerine getiren; hiçbir ayırım gözetmeden insani, yerel demokrasinin temeli kabul eden; işleyişinde açıklığı, şeffaflığı, insan haklarını, çoğulcu ve katılımcı demokrasi ilkelerini yaşama geçiren, yetkilerin yerel topluluğa en yakın yönetim birimince kullanıldığı, kamu tüzel kişiliğine sahip, özerk ve demokratik bir yönetim*” olarak tanımlayabiliriz.⁹

Bu tanımdan hareket ettiğimizde, kentsel dönüşümün esas aktörleri o kentte yaşayanlar ve kenttin seçtikleri yönetimler olarak tanımlayabiliriz. Dolayısı ile

dönüşüm ve yenileme uygulama süreçlerine etkin katılım için mekanizmalar geliştirilmesi ve STK’ların, meslek odalarının, üniversitelerin, yerel yönetimlerin ve yaşayanların katılımının sağlanması, komiteler kurulmasının, bilgi merkezlerinin oluşturulmasının, kitle iletişim araçları ve kent konseyleri aracılığıyla sağlanabilmesinin de koşullarının yaratılması gerekmektedir.

Yukarıdan beri tanımlamaya çalıştığımız olması gerekenler kentsel dönüşümün olmazsa olmaz koşulları olarak alınmalıdır. Bu bilgilerde hem Kentleşme Şurası belgelerinde ve bu ilkelerin yaşama geçirilmesi anlamında KENGES (Bütünleşik Kentsel Gelişme Stratejisi ve Eylem Planı) herbiri tanımlanmış ve yaşama geçirilmesi için de tarihlendirilmiş ve Resmi Gazete’de yayımlanmış bir belge bulunmaktadır.

Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkındaki Kanun ile Kentsel Dönüşüm İlişkisi

Yukarıdan beri açıklamaya çalıştığımız kentte dair ne varsa Kanunda bunun tam tersi bir dönüşümü öngörmektedir.

- Bunlardan en önemlisi yerelin tüm hakları alınmış tüm haklar TOKİ gibi bir merkeze yani başbakanlığa verilmekte,
- Yerel yönetimler sadece riskli alanları belirleme hakkı bulunmakta,
- Belirlenecek alanlardaki güvenli yapıları da dönüşüm kapsamına almakta,
- Mülk sahiplerinin dönüşüme itiraz hakkı kısıtlanmakta, dönüşüm alanlarının belirlenmesi durumunda

⁹ SUVAKÇI, A. Neo-Liberal Politikalara Karşı Toplum ve Kenti Savunmak İçinde, Yerel Yönetim, Katılımcılık ve Kentsel Dönüşüm, İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi 43. Dönem Genel Kurul, 3 Mart 2012, YTÜ Oditoryumu

yerel halkın yapacağı hukuksal mücadele kısıtlanmakta,

- Yapılacak planlar hakkında yerel halkın açık ve şeffaf bir şekilde bilgilendirilmesi hakkından yoksun bırakılmakta,
- Sosyal donatı alanlarının nasıl olacağı ve yaşanabilir bir kent kriterlerini öğrenebilme imkanı bulunmamakta,
- Yapıların riskli yapılar olarak tespitinde kriterler sorun olmaya aday olmakta, hukuksal sorunları beraberinde getireceği ve hukuksal sorunda da “yürütmeyi durdurma” anlamında bir karar oluşmayacağı için mülk sahiplerinin “hak sahipliği” sorunlarını gündermemekte,

- Arsa rantının paylaşımında ve verilecek “emsal” kararlarında sorunlar oluşmaya aday,
- Rezerv alanı tamamıyla keyfi kullanılmaya müsait bir durum, kentlerin yeni alanları nasıl ve niçin ayrılacağı merkeze bırakılması ile yerelin tükenmesine yol açabilecektir.

Daha da çoğaltılabilir. Ancak kanun gelinen bilgi birikimini karşılayabilecek bir “kentsel dönüşüm” yasası olamamıştır.

Tasarı açıklandığında yukarıda işaret ettiğimiz tüm uyarıları yapmış bulunmaktayız. Ancak, yukarıda işaret ettiğimiz gibi katılımcı bir

anlayışla düzenlenmediği için ve de yukarıdaki belirttiğimiz ve birlikte yapabilmemizin, sorunların tespitinin, çözüm önerilerinin yaşama geçmesi için eylem planlarının hazırlandığı bir süreç dikkate alınmadığından, sorunların çözümü “çatışmacı, ben bilirimci ve tepeden inme” dayatılmasının” yaşanabilir ve sürdürülebilir” kent ilkelerine aykırı olduğu açıktır.

Örnek olarak bugün İstanbul’da kişi başına düşen yeşil alan 2 m², Dünya Sağlık Örgütü’nün alt sınırı 6 m², bu kentsel dönüşüm kişi başına düşen yeşil alanı kaç m²’ye çıkaracağını belirleyebilecek bir yapılanmaya izin vermekte midir? Olmadığı aşıkır.

Ya da İstanbul’da olacak bir depremde insanların ve yaralıların tedavisi için kurulacak “sahra çadırlarına” bir alan bırakacak mı? Bilindiği gibi 17 Ağustos 1999 Depreminden sonra İstanbul’da ilan edilen “TOPLANMA ALANLARI” neredeyse yarıya inmiş bulunmaktadır.

Öte yandan kentsel dönüşüm dendiğinde bazı alanlar yoğunluğu artırılabilir ancak bazı alanlarda da yoğunluğu azaltılmak zorundadır. Bu kanunun mantığı “yoğunluğu” artırarak kentsel dönüşümü yapabileceği böylece kenttin nüfusunu hızla artıracak bir dünyanın yolunu açacaktır. Bütün bunların yanında kuzeye iki kent anlamındaki söylemlerin olduğu bir dünyada İstanbul’un geleceğini nasıl göreceğiz.

İBB tarafından yaptırılmış olan İSTANBUL DEPREM MASTER PLAN gerekliliklerini neredeyse 10 yıldır yerine getiremeyenler bu kanunla İstanbul’un sorunlarını çözebilecekler mi? Galiba Cem Karaca’nın bir şarkısındaki gibi olacak- bindik bir alamete gidiyoruz kıyamete...

